

RECENZIJA

Ombudsman Republike Srpske je konstituisan na osnovu Zakona o ombudsmanu Republike Srpske koji je objavljen u aprilu 2000. godine. To je nov institut u našem pravnom sistemu. Ono što ga razlikuje od ostalih je specifičan način djelovanja. Ombudsman djeluje na osnovu podnesene žalbe ili ex officio, a oblik djelovanja su medijacija i preporuke. U svijetu on se oslanja na tri segmenta pomoću kojih realizuje svoje preporuke. Prvi segment je autoritet same institucije i ombudsmana u njoj, drugi snaga argumenata, a treći su mediji. Kada izdaje preporuku ombudsman ne smije biti pod nečijim uticajem, a preporuka mora biti zasnovana na relevantnim činjenicama. Istina je da one nemaju obavezujući karakter, ali što država ima više elemenata demokratije, to i ove preporuke imaju veći smisao.

Upravo kroz svoj rad kao ombudsman Republike Srpske g-dja Branka Kolar Mijatović je pokazala kako ombudsman, u uslovima kada je ova institucija krčila put u Republici Srpskoj, može efikasno raditi i kako vješto može uspostaviti komunikaciju sa strankama, organima vlasti, nevladinim sektorom i medijima. Na taj način je osvojila simpatije građana, kolega, a i svih onih sa kojima je bila u kontaktu.

Autor ove publikacije na pristupačan način objašnjava pojam ombudsmana, zakonsku osnovu djelovanja i način njegovog rada, a poseban osvrt je dat na njegovu komunikaciju sa parlamentom i drugim nadležnim organima.

Dio rada posvećen je i međunarodnoj konferenciji o Ombudsmanu koja je organizovana u martu 2003.god. u Banjaluci. Konferencija je po opštem mišljenju bila vrlo uspješna. Stručnoj javnosti, a i onima koji se bliže bave zaštitom ljudskih prava i osnovnih sloboda građana, pružena je prilika da dobiju osnovne informacije o funkcionisanju ove institucije, kako u Bosni i Hercegovini, tako i u oba njena entiteta, te u drugim državama, a posebno onima koje imaju slično državno uređenje kao BiH.

U knjizi su dati i tekstovi koje je autorica objavljivala u vrijeme kada je vršila funkciju ombudsmana. Tada su ovi tekstovi imali specifičan značaj, jer institucija nije bila poznata široj javnosti. Na taj način

autorica je bar djelimično uspjela da osvijetli ovu ustanovu, njen smisao i značaj i približi je gradjanima, a to je svakako doprinijelo njenoj popularizaciji na ovim prostorima.

Treba naročito istaći da je u knjizi dat i prikaz praktičnog rada Ombudsmana u proceduri zaštite prava građana od početka njihovog obraćanja, pa sve do završne faze djelovanja u sferi zaštite njihovih povrijeđenih ili ugroženih prava.

U savremenom svijetu Ombudsman predstavlja izuzetno značajnu instituciju koja raspolaže različitim vrstama mehanizama koji su formirani u cilju što bolje zaštite ljudskih prava i sloboda, koja se danas, na žalost masovno krše. Njegov autoritet nezavisnog i autonomnog organa svakako doprinosi većem ostvarivanju osnovnih društvenih tekovina savremene civilizacije. U vrijeme kada se o raznim oblicima kršenja ljudskih prava sve više govori i u našoj zemlji, ova knjiga ima naročit značaj.

Imajući sve ovo u vidu, čast nam je i zadovoljstvo što možemo dati preporuku izdavaču da ovaj rad štampa, jer će on biti od koristi svima koji se bave ovom problematikom.

Prof. dr Milorad Živanović

Prof. dr Duško Medić